

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6Csr/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5417201613
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2017:5417201613.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudkyňou JUDr. Janou Veselou v spore žalobcu: O., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. ŠKERDA, s.r.o., so sídlom Dolný Kubín, Radlinského 1727/49, IČO: 36 858 501, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd z r u š u j e rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-719/14-EK vydaný dňa 28.11.2016 Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbiter, so sídlom Framborská 3605, Žilina, zriadeným záujmovým združením právnických osôb Združenie zriaďovateľov stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21 Žilina, IČO: 45 745 757.

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou na tunajší súd dňa 28.03.2017, sa žalobca, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-719/14-EK vydaného dňa 28.11.2016 Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbiter, so sídlom Framborská 3605, Žilina, zriadeným záujmovým združením právnických osôb Združenie zriaďovateľov stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21 Žilina, IČO: 45 745 757.

2. Žalobu odôvodnil tým že, žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 19.09.2012 spolu so Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvou o revolvingovom úvere č. 8200049949 (ďalej aj „Úverová zmluva“) aj rozhodcovskú zmluvu č. 8200049949 (ďalej aj „Rozhodcovská zmluva“) a dohodu o zrážkach zo mzdy č. 8200049949 (ďalej aj „Dohoda o zrážkach zo mzdy“). Na základe Úverovej zmluvy mal žalovaný poskytnúť žalobcovi úver vo výške 1.500,- € s tým, že žalobca sa zaviazal žalovanému vrátiť sumu 3.375,54 €, a to v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 €. V Úverovej zmluve bola uvedená úroková sadzba úveru vo výške 70,01 % a RPMN za úver 65,35 %. Podľa bodu 5 Rozhodcovskej zmluvy: „Akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o RÚ. s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov: • Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court. s.r.o., IČO: 44 130481, so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava, oddiel: Sro, vložka č.: 52189/B • Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbiter s.r.o., IČO: 44 826 460, so sídlom Zvolenská cesta 37, 974 01 Banská Bystrica, zapísaný v obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica, oddiel: Sro, vložka č.: I6626/S. Výber rozhodcovského súdu.

ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. " Žalobou zo dňa 25.02.2014 podanou na Rozhodcovský súd Victoria legal arbiter s.r.o. so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, 010 01 Žilina sa žalovaný domáhal, aby rozhodcovský súd zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku sumu 2.447,04 € a zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 1,15 % ročne zo sumy 80,37 € od 16.11.2012 do 06.12.2012, zo sumy 64,37 € od 07.12.2012 do 27.12.2012, zo sumy 80,37 € od 16.12.2012 do 27.12.2012, zo sumy 67,75 € od 16.03.2013 do 24.03.2013, zo sumy 37,26 € od 16.06.2013 do 09.07.2013, zo sumy 35,94 € od 16.10.2013 do zaplattenia, zo sumy 80,37 € od 16.11.2013 do zaplattenia, zo sumy 80,37 € od 16.12.2013 do zaplattenia, zo sumy 80,37 € od 16.01.2014 do zaplattenia a zo sumy 2.169,99 € od 24.01.2014 do zaplattenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500 € a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500,- € len 5,25 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2.447,04 € do zaplattenia a zároveň sa žalovaný domáhal, aby rozhodcovský súd zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému poplatok za rozhodcovské konanie vo výške 31,80 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 393,45 €. Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, 010 01 Žilina, rozhodcovským rozsudkom sp. zn. RK-PC-719/14-EK. zo dňa 04.12.2014 rozhodol tak, že žalobcu zaviazal k povinnosti zaplatiť žalovanému do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku sumu 2 447,04 Eur a zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 1,15 % ročne zo sumy 80,37 Eur od 16.11.2012 do 06.12.2012, zo sumy 64,37 Eur od 07.12.2012 do 27.12.2012, zo sumy 80,37 Eur od 16.11.2012 do 27.12.2012, zo sumy 67,75 Eur od 16.03.2013 do 24.03.2013, zo sumy 37,26 Eur od 16.06.2013 do 09.07.2013, zo sumy 35,94 Eur od 16.10.2013 do zaplattenia, zo sumy 80,37 Eur od 16.01.2014 do zaplattenia a zo sumy 2 169,99 Eur od 24.01.2014 do zaplattenia a to až do dňa kedy táto zmluvná pokuta spolu s týmto úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 1 500,- Eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je žalobca povinný platiť žalovanému iba úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2 447,04 Eur do zaplattenia a zároveň zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému poplatok za rozhodcovské konanie vo výške 31,80 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 524,60 Eur. Vyššie uvedený rozsudok stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, 010 01 Žilina, sp. zn. RK-PC-719/14-EK zo dňa 04.12.2014 žalobca napadol žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku zo dňa 28.01.2015, o ktorej bolo vedené konanie na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 9C/6/2015, pričom táto bola po doručení vyjadrenia žalovaného v tom zmysle, že podľa ust. § 243d Exekučného poriadku možno exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, vydaného pred 1. januárom 2015, začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona a na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie, rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať, zobrať v celom rozsahu späť. Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter, so sídlom Framborská 3605, 010 Žilina (ďalej aj „rozhodcovský súd“), druhým rozhodcovským rozsudkom sp. zn. RK-PC-719/14-EK zo dňa 28.11.2016 (ďalej aj „rozhodcovský rozsudok“) opätovne v tej istej veci rozhodol tak, že žalobcu zaviazal k povinnosti zaplatiť žalovanému do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku sumu 2.447,04 € a zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 1,15 % ročne zo sumy 80,37 € od 16.11.2012 do 06.12.2012, zo sumy 64,37 € od 07.12.2012 do 27.12.2012, zo sumy 80,37 € od 16.12.2012 do 27.12.2012, zo sumy 67,75 E od 16.03.2013 do 24.03.2013, zo sumy 37,26 E od 16.06.2013 do 09.07.2013, zo sumy 35,94 € od 16.10.2013 do zaplattenia, zo sumy 80,37 € od 16.11.2013 do zaplattenia, zo sumy 80,37 € od 16.12.2013 do zaplattenia, zo sumy 80,37 € od 16.01.2014 do zaplattenia a zo sumy 2.169,99 € od 24.01.2014 do zaplattenia, a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s týmto úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 1.500,- €, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je žalobca povinný platiť žalovanému iba úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.447,04 € do zaplattenia a zároveň zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému poplatok za rozhodcovské konanie vo výške 31,80 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 524,60 €. Rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbiter zo dňa 28.11.2016 je vo výrokoch a odôvodnení identický s rozhodcovským rozsudkom rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline (pritom sa jedná ten istý rozhodcovský súd - Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter) zo dňa 04.12.2014. Rozhodcovský rozsudok zo dňa 28.11.2016 bol žalovanému doručený dňa 30.12.2016. Voči rozhodcovskému rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter so sídlom Framborská 3605, 010 Žilina, sp zn. RK-PC-719/14-EK zo dňa 28.11.2016 podáva v zákonnej lehote podľa § 46 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej aj „zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní“) žalobca túto žalobu o zrušenie

rozhodcovského rozsudku, ktorou sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku, z dôvodov v zmysle § 45 ods. 1 písm. b), d), e), f), g), i), j), k) a l) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, a to z nasledovných dôvodov: Žalobca v žalobnej odpovedi zo dňa 16.05.2014 doručenej rozhodcovskému súdu 19.05.2014 namietal nedostatok právomoci rozhodcovského súdu na prejednanie sporu z dôvodu neplatnosti Rozhodcovskej zmluvy, pretože táto obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka. Žalobca v žalobnej odpovedi rovnako namietal aj neplatnosť ustanovení Úverovej zmluvy, a to najmä pre jej rozpor s dobrými mravmi a pre rozpor s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka z dôvodu výšky úroku uvedeného v úverovej zmluve 70,01 % ročne pri RPMN 65,35 % ročne. Žalobca zároveň v žalobnej odpovedi zo dňa 16.05.2014 navrhol, aby bol v rozhodcovskom konaní vypočítaný, a to ohľadom okolností uzatvárania Úverovej zmluvy, Rozhodcovskej zmluvy a Dohody o zrážkach zo mzdy. Rozhodcovský súd všetky námietky žalovaného zamietol. Rovnako rozhodcovský súd zamietol aj návrh žalobcu na jeho vypočítanie v rozhodcovskom konaní. Ďalej žalobca poukázal na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka a na § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca sa stotožňuje s názorom rozhodcovského súdu, podľa ktorého sa na zmluvné vzťahy medzi žalobcom a žalovaným vzťahujú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Avšak zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa v zmysle § 54 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka nemôžu odchýliť v neprospech spotrebiteľa od ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Taktiež nesmú obsahovať podľa § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Rozhodcovská zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 19.9.2012 je absolútne neplatná, pretože obsahuje neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 písm. r) Občianskeho zákonníka, ktorá od spotrebiteľa vyžaduje, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní a to z toho dôvodu, že možnosť výberu súdu, ktorá je ponechaná žalobcovi je len zdanlivá. Možnosť výberu je len zdanlivá, pretože v prevažnej väčšine sporov zo spotrebiteľských úverov je na strane žalobcu veriteľ, pričom dlžník ako spotrebiteľ v zásade žalobu nepodáva. Spotrebiteľ teda podľa uvedenej úpravy nemá žiadnu možnosť ovplyvniť alternatívu riešenia sporu, v čom tkvie nekalá povaha dojednania o možnosti riešenia sporov. Rozhodcovská zmluva nebola, a to bez ohľadu na jej ustanovenia, ktoré sa snažia navodiť zdanie rovnosti strán a možnosti výberu, individuálne dojednaná ani uzatvorená slobodne, s jej obsahom nebol žalobca vôbec oboznámený a svojím obsahom ako aj účelom odporuje zákonu a prieči sa dobrým mravom, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že Rozhodcovská zmluva sa číselne zhoduje s Úverovou zmluvou, ako aj skutočnosť, že Rozhodcovská zmluva je vyhotovená vo forme predtlačenej formuláru, ktorý vyplnil žalovaný a žalobca ho len podpísal. Rozhodcovská zmluva, ktorú uzatvoril žalobca a žalovaný, je vo svojej podstate formulárovou zmluvou, ktorú žalovaný v rámci svojej podnikateľskej činnosti používa v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu. Vzhľadom na tieto skutočnosti je Rozhodcovská zmluva neplatná, a to v zmysle § 37, 39 a 53 Občianskeho zákonníka, a teda rozhodcovský súd nemôže na jej základe konať. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky, ktoré vo svojich rozhodnutiach dospeli k záveru, že rozhodcovská zmluva uzatvorená medzi žalovaným a spotrebiteľmi v rovnakom znení ako je predmetná Rozhodcovská zmluva, je neprijateľnou podmienkou podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto je neplatná (napr. rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/107/2016 zo dňa 28.04.2016, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/148/2016 zo dňa 14.06.2016, Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Co/537/2015 zo dňa 22.09.2016, Krajského súdu Prešov sp. zn. 23Co/1732015 zo dňa 19.12.2016). Žalobca navyše uvádza, že aj samotná Úverová zmluva obsahuje ustanovenia, ktoré sú absolútne neplatné, a to najmä ustanovenie o výške úroku, za ktorý sa poskytuje úver, ktorý je v stanovený vo výške 70,01% ročne. Úrok stanovený v Úverovej zmluve vo výške 70,01 % ročne viac ako päť násobne prevyšuje priemernú sadzbu úrokov v predmetnom období, ktorá bola podľa štatistických údajov NBS vo výške 11,91 %, čo podľa názoru žalobcu spôsobuje jeho neplatnosť pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca taktiež poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.4.2012, v ktorom Najvyšší súd konštatoval, že pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke "uspokojí" bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť" obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky.

Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Vyššie uvedené skutočnosti o neplatnosti dojednania Úverovej zmluvy je potrebné aplikovať aj na ustanovenie o zmluvnej pokute, a to bez ohľadu na to, či mohla nastať povinnosť na úhradu zmluvnej pokuty až po trojmesačnom omeškaní. Zmluvná pokuta uvedená v Úverovej zmluve je neprimerane vysoká, pretože v podstate dosahuje výšku požičanej čiastky, a z toho dôvodu je aj toto ustanovenie Úverovej zmluvy v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. Úverová zmluva navyše obsahuje aj ďalšie ustanovenia, ktoré sú svojim obsahom neprijateľnými zmluvnými podmienkami (napr. dojednanie poplatku za možnosť odkladu maximálne troch splátok a následné dojednanie o započítaní tohto poplatku). Okrem toho žalobca poukazuje aj na tú skutočnosť, že Úverová zmluva neobsahuje dohodu o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktoré sú obligatónnymi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, čo má v zmysle zákona následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Rozhodcovský súd pritom v rozhodcovskom rozsudku zaviazal žalobcu k zaplateniu sumy 2.447,04 Eur spolu s príslušenstvom (teda sumy vypočítanej na základe úrokovej sadzby, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi), pričom pri rozhodovaní neposúdil dojednanie o výške úroku v Úverovej zmluve za neplatné. Pritom sa rozhodcovský súd ani nevysporiadal s absenciou obligatónnych náležitosťí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v Úverovej zmluve. Žalobca je preto toho názoru, že rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí a bolo ním rozhodnuté v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, pričom toto porušenie malo vplyv na výsledok sporu.

3. Žaloba bola žalovanému doručená dňa 10.04.2017 a žalovaný sa k nej vyjadril podaním, na tunajší súd doručeným dňa 24.04.2017. Vo svojom vyjadrení žalovaný uviedol, že žalobca v podanej žalobe tvrdí, že si osobitne nevyjednal rozhodcovskú zmluvu, tá už bola vopred naformulovaná a nemal možnosť ju eliminovať. Zároveň podľa tvrdení v žalobe má rozhodcovská zmluva spôsobiť hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Tvrdenia uvádzané žalobcom nie sú ani dôvodom pre záver o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy a súčasne z nich nie sú zrejme také skutočnosti, ktoré by zdôvodnili tvrdenie o neprijateľnej podmienke. Podstata tvrdenia žalobcu o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy spočíva v tom, že rozhodcovská zmluva bola predformulovaná, nebola individuálne dojednaná a žalobca nemal cit. „možnosť eliminovať jej dojednanie“. Žalovaný popiera uvedené tvrdenie z nasledovných dôvodov: Predformulované znenie právnych úkonov je nielen prirodzeným, ale právne prípustným a akceptovateľným. V náleze Ústavného súdu ČR vo veci III. ÚS 3725/13 zo dňa 10. 4. 2014 (tzv. kauza bankových poplatkov) sa uvádza nasledovné „7b platí zejména proto, že jev označovaný jako typizace právního jednání či typizace aplikace práva v podmínkách výkonu veřejné správy nabývá v informační společnosti na stále větším významu. Problém ochrany spotřebitele však nespočívá v zákazu takových ujednání (obchodních podmínek), nýbrž v možnosti se s nimi řádně seznámit, v jejich zřetelném označení, formulaci a možnosti je po zralé úvaze akceptovat, nebo odmítnout, tedy jak bylo již výše zdůrazněno, je především otázkou informování spotřebitele v předmluvní fázi. Stežovatelka (viz sub 8) ovšem tyto námitky vznáší až v době, kdy již smlouva byla uzavřena a plněna“ Z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že je na samostatnom tlačive, obsahuje poučenie nielen o jej dôsledkoch, ale aj o možnosti ju odmietnuť, uzavrieť či od nej odstúpiť. Podľa ustanovenia čl. 2 rozhodcovskej zmluvy: „Veriteľ vyhlasuje, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný.“ Žalovaný hneď v úvode rozhodcovskej zmluvy uviedol, že uzavretie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzavretia zmluvy o úvere a teda poskytnutia úveru. Rozhodcovská zmluva obsahuje poučenie o tom, čo jej uzavretie znamená, čo je jej dôsledkom a rovnako aj informáciu o možnosti od nej odstúpiť (a to v článku 7). Z podanej žaloby nie je zrejme ani len základný dôvod, prečo žalobca za uvedeného stavu k uzavretiu pristúpil, resp. od rozhodcovskej zmluvy neodstúpil. Rovnaká rozhodcovská zmluva bola opakovane posúdená ako platný právny úkon. Napríklad Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 17Co/919/2015 uvádza nasledovné: „Z vyššie uvedeného je zrejme, že dohoda zmluvných strán o právomoci rozhodcovského súdu netvorila súčasť všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ale bola uzavretá vo forme samostatnej rozhodcovskej zmluvy; táto dohoda bola teda individuálne dohodnutá a svedčí o vôle dlžníka pristúpiť na túto osobitnú zmluvnú podmienku. Povahu formulárovej zmluvy majú aj pred formulované znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných ustanovení. Návrh na

uzatvorenie akejkoľvek zmluvy (teda i rozhodcovskej) predkladá spravidla len jedna zo zmluvných strán; návrh na uzatvorenie zmluvy musí byť dostatočne určitý, musí pod sankciou neplatnosti uzatvárajúcej zmluvy obsahovať všetky podstatné náležitosti zmluvy tak, aby mohol byť prejavom vôle druhej zmluvnej strany prijatý i bez nevyhnutnej potreby dopĺňania alebo iných zmien tohto návrhu. Z uvedeného potom vyplýva, že len zo samotnej skutočnosti, že žalovaný predložil žalobkyni na podpis predpripravenú rozhodcovskú zmluvu na samostatnom list epapiera, nemožno vyvodiť záver, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná. Ako už bolo uvedené vyššie, bod 3.rozhodcovskej zmluvy obsahuje poučenie pre dlžníka, z ktorého vyplýva, že dôsledkom uzavretia rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov, vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere v rozhodcovskom konaní s tým, že spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Ďalej bolo v citovanom bode uvedené, že výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi. V bode 2.rozhodcovskej zmluvy veriteľ vyhlásil, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania Zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom a že dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa. Z uvedeného textu je podľa názoru odvolacieho súdu zrejmé, že žalobkyňa pred podpisom rozhodcovskej zmluvy mala možnosť získať predstavu o tom, čo znamená rozhodcovské konanie a aké sú dôsledky podpísania rozhodcovskej zmluvy s tým, že jej bola deklarovaná skutočnosť, že na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nemusí pristúpiť, a ak tak urobí, neohrozí tým uzavretie samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Na základe uvedeného má odvolací súd za to, že pokiaľ bola žalobkyni na podpis predložená rozhodcovská zmluva na samostatnom liste (háčku) papiera v rozsahu siedmich článkov obsahu, v jej rámci bolo žalobkyni vysvetlené, čo znamená rozhodcovské konanie a aké sú jeho následky, pričom bolo deklarované, že jej uzavretie nie je podmienkou uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, uvedenú rozhodcovskú zmluvu je možné považovať za individuálne dojednanú. Táto skutočnosť potom vylučuje, aby rozhodcovská zmluva bola kvalifikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka. Žalobkyňa podpísala rozhodcovskú zmluvu skôr, ako veriteľ - žalovaný. Rozhodcovská zmluva je vyhotovená osobitne, nejedná sa o rozhodcovskú doložku, ktorá by bola súčasťou úverovej zmluvy. Je dostatočne zrozumiteľne vyjadrená v písomnej forme s použitím dostatočne veľkého druhu a formy písma. Rozhodcovská zmluva nesplýva s ostatnými zmluvnými dojednaniami a aj technicky tvorí samostatnú listinu, zreteľne označenú, ktorú žalobkyňa ako spotrebiteľ mohla a nemusel potvrdiť svojím podpisom; mala teda reálnu možnosť odmietnuť rozhodcovskú zmluvu, ktorá jej bola predložená. Odvolací súd je na rozdiel od súdu prvej inštancie toho názoru, že žalobkyňa mala možnosť sa s ňou oboznámiť, prečítať si ju; jej podpis, resp. uzavretie rozhodcovskej zmluvy nebol podmienkou poskytnutia úveru. Navyše, žalobkyňa mala právo v lehote 14 dní od zmluvy odstúpiť, na čo bola v zmluve osobitne upozornená. Ani túto možnosť však nevyužila. Je teda zrejmé, že v tomto prípade bola daná možnosť žalobkyni ako spotrebiteľovi slobodne sa rozhodnúť, či sa podriadi rozhodcovskému konaniu, alebo či v určenej lehote po uzavretí úverovej zmluvy jednostranne rozhodcovskú zmluvu vypovedá. Z dokazovania v súdnom konaní nevyplývalo, že by žalobkyňa bola nejakým spôsobom na podpísanie rozhodcovskej zmluvy navedená, prinútená, že by poskytnutie úveru bolo podmieňované uzavretím rozhodcovskej zmluvy. Samotná rozhodcovská zmluva neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by sami o sebe spôsobovali jej neplatnosť z dôvodu značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán. Aj v prípade, že by si žalobkyňa pri jej podpísaní nevedomou dôsledky, ktorú budú zmluvou vyvolané, mala možnosť bez psychologického efektu ekonomickej núdze, prípadného nátlaku či navádzania odstúpiť od zmluvy v lehote, ktorá bola určená v zmluve samotnej, bez toho, aby tým zároveň stratila benefity z revolvingovej zmluvy." Tvrdenia popierajúce platnosť rozhodcovskej zmluvy sú zavádzajúce. Z podanej žaloby nie je ani zrejmé ani to, v čom má rozhodcovská zmluva spôsobovať hrubú nerovnováhu v postavení strán, v čom odporuje dobrým mravom. Žalovaný poukazuje na to, že rozhodcovské konanie bolo vykonané už za účinnosti zákona č. 335/2014 Z.z. Tento zákon výslovne počíta s tým, že rozhodcovské konanie voči spotrebiteľovi začne aj na základe žaloby dodávateľa (napríklad § 25 ods. 3 daného zákona: Stály rozhodcovský súd bezodkladne po doručení žaloby, a ak nejde o spotrebiteľa, po zaplatení poplatku podľa sadzovníka poplatkov zverejneného na webovom sídle stáleho rozhodcovského súdu, písomne vyzve žalovaného na zaslanie žalobnej odpovede. Lehota pre zaslanie žalobnej odpovede, ktorú stály rozhodcovský súd určí žalovanému, nesmie byť kratšia ako 30 dní od doručenia žaloby, § 28 ods. 5 daného zákona procesný úkon spotrebiteľa, a to najmä podanie žaloby, zaslanie žalobnej odpovede, vyjadrenia, návrhu na vykonanie dôkazu, dôkazného prostriedku alebo námietky nedostatku právomocí nie je možné spoplatniť alebo podmieniť ich procesné účinky úhradou poplatku, príloha č. 2 k danému zákonu označená ako Poučenie o rozhodcovskom konaní pri iniciovaní sporu proti spotrebiteľovi). Tvrdenie žalobcu o tom, že rozhodcovská zmluva uzavretá medzi účastníkmi nezodpovedá zákonu č. 335/2015 Z.z. je tvrdením popierajúcim základné princípy materiálneho právneho štátu, a to zákazu

pravej retroaktivity, zároveň tvrdením odporujúcim ustanoveniu § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. a tiež judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Všeobecne platí, že platnosť právneho úkonu sa posudzuje podľa skutočností (skutkových, právnych) platných v čase jeho vykonania. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. marca 2009, sp. zn. 1M Obdo V 16/2006 (publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod R 54/2010) platnosť, či neplatnosť právneho úkonu možno posudzovať len so zreteľom na okolnosti, ktoré existovali v čase jeho vzniku. Podľa § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia. Spor rozhodoval rozhodcovský súd určený v súlade s § 73 ods. 5 zákona č. 335/2014 Z.z. Slovenský arbitrážny súd, zriadený Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o., so sídlom Krížna 56, 021 08 Bratislava. Podľa § 73 ods. 5 zákona č. 335/2014 Z.z. rozhodcovská zmluva medzi spotrebiteľom a dodávateľom uzavretá pred 1. januárom 2015 odkazujúca na rozhodovanie pred stálym rozhodcovským súdom podľa predpisov účinných do 31. decembra 2014 zakladá právomoc stáleho rozhodcovského súdu zriadeného podľa tohto zákona, ak bol zriaďovateľ stáleho rozhodcovského súdu podľa predpisov účinných do 31. decembra 2014 v čase podávania žiadosti členom zriaďovateľa stáleho rozhodcovského súdu podľa tohto zákona (ďalej len "nástupnícky stály rozhodcovský súd"). Členmi zriaďovateľa nástupníckeho stáleho rozhodcovského súdu musia byť v čase podávania žiadosti aspoň traja zriaďovatelia stálych rozhodcovských súdov, ktorí vykonávali činnosť aspoň 24 mesiacov pred účinnosťou tohto zákona, ak nejde o zriaďovateľa, ktorý má podľa osobitného predpisu povinnosť zriaďiť a na vlastné náklady udržiavať stály rozhodcovský súd. Žalovaný popiera tvrdenia o tom, že zmluva je neplatná z dôvodu výšky odplaty. Je potrebné uviesť, že porovnávanie úrokových sadzieb bánk a nebankových subjektov je zavádzajúce, vecne nedôvodné a nekonkrétne. Výška odplaty za spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania bola predmetom osobitnej regulácie, a tá nebola v prípade označenej zmluvy porušená. Ak je určitá otázka riešená osobitným ustanovením, potom aplikácia všeobecného ustanovenia (použiteľného pre prípad absencie konkrétnej, špeciálnej úpravy) je vylúčená. To platí aj pre otázku posudzovania výšky odplaty, ktorá bola v čase uzatvárania zmluvy regulovaná osobitnou právnou úpravou (lex specialis) a nie na základe všeobecnej regulácie (lex generalis). Výška odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy bola teda ku dňu upravená v zmysle ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Finančným trhom sa rozumie „sústava subjektov finančného trhu, jeho nástrojov a transakcií (finančných investícií) s týmito nástrojmi a medzi týmito subjektami. Pri tom ide o nepriame sprostredkované financovanie, ktorého rizikom je návratnosť finančných prostriedkov." resp. „je hmotne motivované, inštitucionálne organizované nakupovanie a predávanie peňazí." (Z.) V zákone bolo teda výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Žalobca toto vôbec nerešpektuje, rovnako ako fakt, kedy aplikáciu ním označeného ustanovenia vylučuje práve hore citované ustanovenia podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Pritom porovnávanie s údajmi bánk je samo o sebe nesprávne - banka si svoj „zisk" účtovala v danom období aj za vedenie úverového účtu, spracovanie platieb, a pod. čiže úrok nebol pre ňu jediný výnos za požičanie peňazí, ale bol tam celý rad ďalších položiek, ktoré musel dlžník zo spotrebiteľského vzťahu platiť. Odplata, ktorá je regulovaná v zmysle ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa (teda okrem úroku aj prípadne ďalšie poplatky, ktoré v súvislosti s úverom má zaplatiť s výnimkou tých, ktoré nie sú povinné a teda predpokladom pre získanie úveru). Pri porovnaní výšky odplaty s hodnotou priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je na mieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. Obvyklou odplatom, vzhľadom na spôsob jej určovania v korelácii s tým, že ide o odplatu na finančnom trhu (nie na bankovom trhu) je práve hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií SR. Tá bola v rozhodnom období v hodnote 46,06 % . Dohodnutá odplata v zmluve neprevyšovala priemernú a obvyklú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom.

4. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril v podaní zo dňa 15.05.2017, doručeným na tunajší súd dňa 15.05.2017. Vo svojom vyjadrení uviedol, že s tvrdeniami uvádzanými žalovaným vo vyjadrení sa žalobca nestotožňuje. Podľa názoru žalobcu žalovaný vo svojom vyjadrení opakovane uvádza rovnaké tvrdenia, ktorými argumentuje vo všetkých konaniach, v ktorých vystupuje ako sporová strana. Žalobca má za to, že tieto tvrdenia žalovaného sú mnohokrát zavádzajúce a účelové. Žalovaný vo svojom vyjadrení popiera tvrdenia žalobcu o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy z dôvodov, že rozhodcovská

zmluva bola predformulovaná, nebola individuálne dojednaná a žalobca nemal možnosť eliminovať jej dojednanie. Žalobca vo svojej žalobe zo dňa 29.03.2017 uviedol viaceré skutočnosti odôvodňujúce neplatnosť rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 19.09.2012 (ďalej aj „Rozhodcovská zmluva“). Rozhodcovská zmluva je absolútne neplatná, pretože obsahuje neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 písm. r) Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 19.09.2012, ktorá od spotrebiteľa vyžaduje, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, a to z toho dôvodu, že možnosť výberu súdu, ktorá je ponechaná žalobcovi je len zdanlivá. Rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná ani uzatvorená slobodne, s jej obsahom nebol žalobca vôbec oboznámený. Rozhodcovská zmluva, ktorú uzatvoril žalobca a žalovaný, je vo svojej podstate formulárovou zmluvou, rovnakého druhu a neurčitého počtu. Žalobca pritom nemohol nijakým spôsobom podpísanie Rozhodcovskej zmluvy vylúčiť. Jej podpísanie bolo jednou z podmienok žalovaného pre uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200049949 (ďalej len „Úverová zmluva“). Žalobcovi totiž bolo povedané, že podpísanie všetkých formulárových dokumentov, ktoré mu boli bez vysvetlenia predložené na podpis, je podmienkou na poskytnutie úveru. Žalobca nemal vedomosť o právnych následkoch podpísania týchto formulárových dokumentov. V tejto súvislosti žalobca v žalobe poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky, ktoré vo svojich rozhodnutiach dospeli k záveru, že rozhodcovská zmluva uzatvorená medzi žalovaným spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. a spotrebiteľmi je neprijateľnou podmienkou podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto je neplatná. Rozhodcovská zmluva zo mzdy bola medzi žalobcom a žalovaným „uzatváraná“ súčasne s Úverovou zmluvou, na podklade ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi okrem iného úver vo výške 1 500,- Eur s úrokovou sadzbou 70,01% a žalobca sa zaviazal úver splatiť v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 Eur (spolu sumu 3 375,54 Eur). Pritom v Úverovej zmluve je stanovený úrok vo výške 70,01 % ročne, ktorý viac ako päť násobne prevyšuje priemernú sadzbu úrokov v predmetnom období (11,91%), čo spôsobuje jeho neplatnosť pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ. Úverová zmluva obsahuje aj ďalšie ustanovenia, ktoré sú svojim obsahom neprijateľnými zmluvnými podmienkami (napr. dojednanie poplatku za možnosť odkladu maximálne troch splátok a následné dojednanie o započítaní tohto poplatku). Navyše Úverová zmluva neobsahuje dohodu o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktoré sú obligatornými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca má za to, že medzi ním a žalovaným nedošlo k platnému uzatvoreniu Úverovej zmluvy s obsahom v nej uvedeným. Žalobca poukázal na rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 5C/232/2015-50 zo dňa 27.04.2016, v ktorom súd s poukazom na svoje skoršie rozhodnutia, ktoré boli potvrdené aj Krajským súdom v Žiline, uviedol, že hoci k platnému uzatvoreniu Úverovej zmluvy (pozn. zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200049949), na podklade ktorej však žalovaný poskytol žalobcovi úver, nedošlo, Dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje žalovanému docieľiť napadnutou Dohodou o zrážkach zo mzdy uspokojenie pohľadávky žalovaného, aká by mu prislúchala v prípade, že by došlo k platnému uzatvoreniu Úverovej zmluvy a súčasne by táto Úverová zmluva spĺňala všetky náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch...Predmetom tohto konania bolo pritom určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným spolu s Úverovou zmluvou a Rozhodcovskou zmluvou. Žalovaný vo svojom vyjadrení konštatuje, že výška odplaty uvedená v Úverovej zmluve podľa jeho názoru podstatným spôsobom neprevyšovala výšku odplaty obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Žalovaný pritom uvádza, že obvyklou odplátou je hodnota priemernej odplaty určovaná Ministerstvom financií SR, ktorá mala byť v rozhodnom období 46,06%. Aj napriek tomu však žalobca z opatrnosti uviedol, že RPMN stanovená v Úverovej zmluve vo výške 65,35 % prekračuje žalovaným uvedenú údajnú obvyklú odplatu 46,06 % skoro o 20%, čo je podľa názoru žalobcu podstatné prevýšenie. Okrem toho žalobca mal žalovanému vrátiť celkovo sumu 3 375,57 Eur teda sumu prevyšujúcu 100% poskytnutého úveru. Dohodnutá odplata prevyšujúca 100% poskytnutého úveru je podľa rozhodovacej praxe súdov v rozpore s dobrými mravmi a preto je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Ďalej žalobca poukázala na rozsudok Okresného súdu Brezno sp. zn. 7C/161/2014 zo dňa 26.01.2016, ktorý bol potvrdený aj rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/205/2016.

5. Na vyjadrenie žalobcu zo dňa 15.05.2017 žalovaný reagoval podaním zo dňa 15.06.2017, v ktorom uviedol, že žalobca vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové relevantné okolnosti a dôkazy preukazujúce dôvodnosť a oprávnenosť jeho uplatneného nároku a podstata vyjadrenia žalobcu obsahuje iba skrátenú rekapituláciu skutočností, ktoré uviedol v žalobe.

6. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 24.08.2017 o 12,15 hod., ktoré vykonal v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorý s vykonaním pojednávania v ich neprítomnosti vopred súhlasil (č.l. 76 spisu).

7. Na pojednávaní prítomný právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca zotráva na podanej žalobe a je toho názoru, že sú tu dané viaceré dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Poukázal na ustálenú prax slovenských súdov, ktoré svojimi rozhodnutiami zrušujú rozhodcovské rozsudky, ktorými boli spotrebiteľia povinní zaplatiť spoločnosti PROFI CREDIT určitú sumu na základe rovnakej/obdobnej úverovej zmluvy ako v tomto prípade. Viaceré z týchto súdnych rozhodnutí už uviedli vo svojich podaniach a súdu ich predložili. Ďalej uviedol, že žalobca má za to, že rozhodcovská zmluva je neplatná, lebo obsahuje neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 1 písm. r) Občianskeho zákonníka a nebola individuálne dojednaná, pričom s jej obsahom žalobca nebol vôbec oboznámený. Aj samotná úverová zmluva obsahuje ustanovenia, ktoré sú absolútne neplatné a ktoré sa týkajú výšky úroku, alebo ustanovenia, ktoré sa týkajú zmluvnej pokuty. Rovnako však táto úverová zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 zák. č. 129/2010, a to dohodu o dobe trvania zmluvy a konečnej splatnosti. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 5C/232/2015, v ktorom súd konštatuje, že nedošlo ani k platnému uzatvoreniu platnej úverovej zmluvy. Rozsudok predložil do spisu. Ďalej poukázal na skutočnosť, že rozhodcovský súd rozhodol prvý krát v roku 2014, pričom k zrušeniu tohto rozsudku nedošlo a opätovne v danej veci rozhodol v roku 2016, pričom oba rozsudky majú takmer totožné odôvodnenie. Mal za to, že súd porušil zásadu res iudicata. Od 01.01.2017 došlo k zmene zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a podľa týchto zmien zriaďovateľom rozhodcovských súdov môžu byť osoby výslovne stanovené v zákone. Žalobca sa domnieva, že práve pre nástup týchto zmien bol v decembri 2016 vydaný napádaný rozsudok. Podľa názoru žalobcu na požadovanom určení je naliehavý právny záujem, pretože, ak by žalobca žalobu nepodal, rozhodcovský rozsudok by nadobudol právoplatnosť a bol tak spôsobilým exekučným titulom.

8. Na pojednávaní súd vykonal všetky navrhnuté dôkazy, keď išlo o listiny, ktoré do spisu predložil žalobca a o listiny nachádzajúce sa v spise rozhodcovského súdu, ktorý súd vyžiadal podľa návrhu žalobcu. Súčasne bol podľa návrhu žalujúcej strany vykonaný výsluch žalobcu.

9. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že pokiaľ ide o podpisovanie zmlúv zo dňa 19.09.2013, tak toto prebiehalo tak, že bol doma u pani M. a dala mu podpísať všetky papiere s tým, že ich musí podpísať všetky, ak chce dostať peniaze. Keďže peniaze potreboval, tak to všetky podpísal a to bez toho, aby si to prečítal. Pani M. ho s obsahom listín neoboznamovala, len mu povedala, že ak chce peniaze musí to všetko podpísať. Doposiaľ uhradil z požičaných peňazí sumu 930,- Eur. Dnes by určite takú zmluvu nepodpísal a s takými úrokmi, ale vtedy potreboval peniaze.

10. Na základe vykonaného dokazovania súd žalobe žalobcu vyhovel, a to z nasledovných dôvodov.

11. Podaná žaloba je žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý vydal dňa 28.11.2016 pod sp. zn. RK-PC-719/14-EK Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter zriadený záujmovým združením právnických osôb Združenie zriaďovateľov Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, so sídlom v Žiline, Vojtecha Tvrdého 793/21, IČO:45 745 757. Predmetnú žalobu podala osoba, ktorá v konaní, ktoré vydaniu tohto rozsudku predchádzalo, vystupovala ako žalovaný a predmetným rozsudkom jej bola uložená povinnosť k peňažnému plneniu z titulu nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy.

12. Právo účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania podať žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku zakotvuje špeciálny právny predpis, ktorým je zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (§ 45 ods. 1 tohto zákona). Ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1.1.2015 (§ 73 ods. 1 predmetného zákona). V prejednávaní veci rozhodcovské konanie začalo ešte v roku 2014, ako to vyplýva z odôvodnenia tohto rozsudku a zo žaloby na č.l. 79 spisu. Vzhľadom na znenie ust. § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. je skúmanie naliehavého právneho záujmu na podanej žalobe v danom prípade bezpredmetné, naviac v situácii, keď predmetom konania nie je určovacia žaloba a otázku platnosti/neplatnosti rozhodcovskej zmluvy súd skúma len ako dôvod na prípadné zrušenie rozhodcovského rozsudku. Nebolo preto potrebné, aby žalobca zdôvodňoval naliehavý právny záujem.

13. Dôvody, pre ktoré súd rozhodcovský rozsudok zruší sú obsiahnuté v ust. § 45 ods. 1 písm. a) až l) zákona č. 335/2014 Z.z. a sú nasledovné: a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania, d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu, e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca, i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky, l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. V danom prípade je špecifické, že žalobou napadnutý rozsudok je rozsudok, ktorý bol v rozhodcovskom konaní vydaný ako druhý v poradí, keď pod tým istým číslom konania bol dňa 04.12.2014 vydaný rozhodcovský rozsudok, a to Stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom v Žiline, Vojtecha Tvrdeho 793/21, pričom výrok tohto rozsudku je identický s výrokom rozsudkom, ktorý je predmetom tohto sporu a bolo ním rozhodnuté o identickej žalobe ako v prípade rozsudku, ktorý je predmetom tohto sporu. Na základe uvedeného možno konštatovať, že v rozhodcovskom konaní, bol (ešte za účinnosti zákona 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní) vydaný rozsudok, ktorý stále existuje, pretože konanie o jeho zrušení, ktoré sa viedlo na tunajšom súde pod sp. zn. 9C/6/2015 bolo právoplatne skončené zastavením konania pre späťvzatie žaloby žalobcom (skutkové tvrdenie žalobcu uvedené v žalobe, ktoré žalovaný nepoprel). Napriek tomu, že nedošlo k zrušeniu tohto rozsudku, už za účinnosti zákona č. 335/2014 Z.z., na podklade tej istej žaloby bolo o tom istom nároku medzi tými istými účastníkmi opätovne rozhodnuté len s tým rozdielom, že síce konanie prebiehalo pred tým istým rozhodcom (., ale rozsudok vydal Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter zriadený Združením zriaďovateľov Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, záujmovým združením právnických osôb so sídlom v Žiline, Vojtecha Tvrdeho 793/21.

15. Možno teda konštatovať, že o tej istej veci medzi totožnými účastníkmi v rovnakom procesnom postavení bolo rozhodnuté opätovne, pričom predchádzajúci rozsudok stále existoval a existuje.

16. Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. (ktorý zákon sa podľa jeho § 73 ods. 1 použije aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1.1.2015) ak niektorú otázku v konaní nemožno riešiť podľa tohto zákona, použijú sa primerane ustanovenia všeobecného predpisu o konaní pred súdmi, ak to povaha veci pripúšťa, pričom dané ustanovenie odkazuje na Civilný sporový poriadok.

17. Nakoľko zákon č. 335/2014 Z.z. nerieši otázku ako postupovať v takomto prípade, t.j. či možno opätovne rozhodnúť medzi rovnakými účastníkmi v rovnakom procesnom postavení o tom istom nároku, je potrebné postupovať podľa CSP, ktorý v ust. § 230 ustanovuje, že ak sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

18. Ako už bolo uvedené, prvý rozhodcovský rozsudok bol vydaný dňa 04.12.2014 a žalobcovi v tomto spore bol doručený k rukám jeho advokáta dňa 07.01.2015. Podľa § 46 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. (ktorý zákon sa podľa jeho § 73 ods. 1 použije aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je

spotrebiteľský spor začatý pred 1.1.2015), doručený rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po uplynutí lehoty na podanie žaloby (pozn. sudkyne žaloby o zrušení rozhodcovského rozsudku) a ak je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná, až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

19. Nakoľko v danom prípade žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný dňa 04.12.2014 podaná bola a bola následne zobratá späť a došlo k zastaveniu konania, je zrejmé, že právoplatnosťou zastavujúceho uznesenia tunajšieho súdu v konaní 9C/6/2015 rozhodcovský rozsudok zo dňa 04.12.2014 nadobudol právoplatnosť. Z údajov elektronického registra tunajšieho súdu vyplýva, že toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.01.2016. Tento údaj súd zistil v súvislosti s návrhom žalobcu na pripojenie spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9C/6/2015, ktorý pripojený byť nemohol, pretože sa nachádza na Krajskom súde v Žiline.

20. Keďže rozhodcovský rozsudok zo dňa 04.12.2014 nadobudol dňa 05.01.2016 právoplatnosť, dňa 28.11.2016 tu existovala prekážka rozhodnutej veci. Ak napriek tomuto rozhodcovský súd rozhodol, nepostupoval v súlade s ustanoveniami zákona č. 335/2014 Z.z. v spojení s § 230 Civilného sporového poriadku, ale v rozpore s nimi. Táto skutočnosť predstavuje spôsobilý dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku uvedený v § 45 ods. 1 písm. d) zákona č. 335/2014 Z.z.

21. Súčasne súd dospel k záveru, že je tu daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku aj podľa § 45 ods. 1 písm. e) a to v podobe neplatnej rozhodcovskej zmluvy. Platnosť, resp. neplatnosť rozhodcovskej zmluvy súd posudzoval podľa právnych predpisov účinných v čase jej uzavretia, t.j. 19.09.2012, a to s poukazom na ust. § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z.

22. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia danej rozhodcovskej zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné podmienky). To neplatí, ak boli individuálne dojednané. Podľa § 53 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia danej rozhodcovskej zmluvy, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými má spotrebiteľ možnosť sa oboznámiť pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia danej rozhodcovskej zmluvy, za neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní,

23. V danom prípade súd konštatuje, že žalobca nemal za žiadnych okolností možnosť ovplyvniť obsah rozhodcovskej zmluvy, pretože táto mala podobu predtlačeneho textu, do ktorého sa ručne vpisovali len osobné údaje žalobcu a dátum podpisu zmluvy. Zároveň žalovaný ako dodávateľ nepreukázal, že rozhodcovská zmluva bola individuálne dojednaná. Len to, že nebola súčasťou úverovej zmluvy a bola uzavretá na osobitnom liste papiera z nej nerobí individuálne dojednanú dohodu. Naopak, žalobca, na ktorom nebolo v tomto smere dôkazné bremeno, preukázal, a to svojou výpoveďou na pojednávaní dňa 24.08.2017, že rozhodcovskú zmluvu mu obchodná zástupkyňa žalovaného predložila na podpis spolu s úverovou zmluvou s tým, že mu povedala, že musí podpísať všetky dokumenty, aby dostal úver. Podpísanie rozhodcovskej zmluvy tak bolo podmienkou pre získanie úveru a nie ako to vyhlasuje žalovaný v čl. 1 rozhodcovskej zmluve (uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou pre uzatvorenie a vykonávanie zmluvy o revolvingovom úvere). Vierohodnosť výpovede žalobcu potvrdzuje fakt, že táto je obsahovo totožná s jeho výpoveďou v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 5C/232/2015, ktorú urobil dňa 27.04.2016, ako to vyplýva z rozsudku vydaného v tomto konaní dňa 27.04.2016 (č.l. 136), ktorý rozsudok má žalovaný (jeho zástupkyňa) v dispozícii, keďže aj v tomto konaní žalovaného zastupovala. Vyššie uvedené skutočnosti, a to, že rozhodcovskú zmluvu žalobca podpísal preto, že mu bolo zo strany žalovaného (jeho zástupkyne) oznámené, že pre poskytnutie úveru musí podpísať všetky dokumenty, žalobca tvrdil aj vo svojom vyjadrení zo dňa 15.05.2017, ktoré tvrdenie žalovaný v nadväzujúcom vyjadrení zo dňa 15.06.2017 a ani neskôr nepoprel, čím sa stali s poukazom na § 151 ods. 1 CSP nespornými.

24. Vzhľadom na uvedené je súd toho názoru, že rozhodcovská doložka vo forme rozhodcovskej zmluvy nebola individuálne dojednaná a podlieha tak prieskumu, či nejde o neprijateľnú a tým (podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka) neplatnú zmluvnú podmienku. S poukazom na obsah rozhodcovskej doložky súd dospel k záveru, že táto je de facto výlučnou rozhodcovskou doložkou, pretože ak je výber riešenia sporu buď v rozhodcovskom alebo súdnom konaní na žalobcovi a žalobca si vyberie alternatívu rozhodcovského konania, spotrebiteľ tento výber ovplyvniť nemôže a z jeho pohľadu tak nejde o alternatívu, ale len o jednu možnosť, teda vo vzťahu ku spotrebiteľovi ide o výlučnú rozhodcovskú doložku, ktorá je neprijateľnou a tým neplatnou zmluvnou podmienkou.

25. Zároveň súd dospel k záveru, že v danom prípade sú dané dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku aj podľa ust. § 45 ods. 1 písm. g), i), j) a l) zákona č. 335/2014 Z.z. Rozhodcovský súd totiž nevykonal navrhovaný dôkaz - výsluch žalobcu navrhnutý v žalobnej odpovedi zo dňa 16.05.2014 (č.l. 94 spisu) na preukázanie okolností uzatvárania zmlúv so žalovaným, pričom toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, nakoľko bez výsluchu žalobcu nemohol rozhodcovský súd bez ďalšieho uzavrieť, že rozhodcovská zmluva je platná a zakladajúca jeho právomoc konať vo veci. Súčasne rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných predpisov na ochranu práv spotrebiteľa (konkrétne v rozpore so zákonom č. 129/2010 Z.z.) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu. Rozhodcovský súd totiž žalobcu zaviazal na zaplatenie nielen zostatku istiny, ale aj zmluvných úrokov, poplatkov a zmluvnej pokuty. V danom prípade však žiadosť o poskytnutie úveru na jednej strane a schválenie úveru na strane druhej (bod 5 a 6 úverovej zmluvy) neobsahujú totožné údaje, takže ak nedošlo k akceptácii návrhu, nemohlo dôjsť k platnému uzavretiu úverovej zmluvy a ak áno tak len takej, v ktorej absentujú údaje potrebné k tomu, aby išlo o úver s úrokmi a poplatkami (§ 11 zákona č. 129/2010 Z.z.), keď zmluva v čase jej podpisu žalobcom neobsahovala údaj o splatnosti prvej splátky a konečnej splatnosti úveru a taktiež v zmluve nie sú uvedené predpoklady použité na výpočet RPMN. Rozhodcovský rozsudok tak zaväzuje aj na plnenie, ktoré je právom nedovolené. Nakoľko daný úver je bezúročný, súd nepovažuje za potrebné vyporiadavať sa s otázkou, či zmluvný úrok je v súlade s dobrými mravmi alebo nie. Tým, že rozhodcovský rozsudok vychádza z právneho posúdenia úveru ako úveru s úrokmi a poplatkami, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, čo je taktiež dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

26. Zhrnúc doteraz uvedené, nakoľko v konaní súd dospel k záveru, že je daných hneď niekoľko dôvodov na zrušenie rozhodcovského rozsudku napadnutého žalobou, a to dôvodov uvedených v ust. § 45 ods. 1 písm. d), e), g), i), j) a l) zákona č. 335/2014 Z.z., žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu.

27. Podľa takéhoto výsledku konania súd rozhodol o trovách konania podľa § 255 ods. 1 CSP a právo na náhradu trov konania priznal žalobcovi v plnom rozsahu.

28. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Dolný Kubín
dňa 24. augusta 2017

JUDr. Jana Veselá
sudkyňa